

§ 2. Bevillinger til *løst inventar, hospitalsudstyr samt videnskabeligt apparatur* gives ved de årlige finans- eller tillægsbevillingslove eller ved særlig lov. Det samme gælder bevillinger til byggearbejder m. v. ved *Københavns militærhospital*, der med virkning fra 1. april 1963 *sammenlægges med righospitalet*.

Disse bestemmelser begrundedes af *undervisningsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget således:

„Rigshospitalets udvidelse og ombygning er tidligere med tilslutning fra alle partier i det høje ting vedtaget ved lov nr. 164 af 7. juni 1958 [årbog 1957-58, side 473], uden at denne lov, hvad dengang heller ikke var sagligt muligt, fastsatte nogen bevillingsramme, og der ville efter min opfattelse formentlig være tilstrækkeligt lovgrundlag for at gennemføre byggeriet også efter den nu foreliggende dispositionsplan inden for de årlige bevillinger, der gives på bevillingslovene, og under forudsætning af finansudvalgets godkendelse af bevillingsrammen.

Når jeg alligevel har fundet det rigtigt nu at foreslå et tillæg til loven med en bevillingsramme inden for et bestemt tidsrum for byggeriet, er baggrunden herfor dels, at der under planlægningen og projekteringen er sket *gennemgribende ændringer af det oprindelige konkurrenceprojekt*, som det forelå ved bemyndigelseslovens gennemførelse i 1958, uden at der herved er tale om udvidelse af projektets størrelsesorden, dels at der er foreslået taget *nye opgaver* op, som man tidligere lod ligge eller ikke kunne forudse nødvendigheden af. Endvidere er der sket en betydelig *prisudvikling* i de forløbne år siden loven af 1958, og der er foretaget ændringer i priskalkulationerne baseret på et gennemarbejdet og detaljeret beregningsmateriale, medens man tidligere i væsentlig grad måtte bygge på skøn. Der er derved fremkommet betydelige udgiftsstigninger, således at det i det hele er rimeligt, at folketinget får lejlighed til på ny at tage stilling til sagen.

Jeg må dog herved bemærke, at der i sig selv intet overraskende er i denne udvikling.

Det stod allerede under folketingets drøftelse i 1958 klart for mange, at den tidligere påtænkte udeladelse af *boligbyggeri for hospitalets læger, sygeplejersker og andre funktionærer* ikke i længden ville være holdbar. En række byggeopgaver, som f. eks. fødeafdelingerne, randbebyggelsen, de tekniske anlæg m. v. kunne ikke nærmere bearbejdes, og den gennemgang af planerne for disse byggeafsnit, som nu har fundet sted, viser, at ganske betydelige investeringer er nødvendige.

Udviklingen inden for lægevidenskaben og udviklingen på hospitalsbyggeriets område er i de senere år gået frem med stærke skridt, og staten kan ikke være interesseret i, at planer iværksættes